

Ved apotekerloven af 1954 blev der etableret en fælles pensionsordning for apotekere og apoteksansatte farmaceuter og andre, der blev anset for at have en snævrere tilknytning til apotekervæsenet (farmaceuter ansat i sundhedsstyrelsen, på Danmarks farmaceutiske Højskole og på farmakologiske institutter, i Danmarks Apotekerforening og Dansk Farmaceutforening).

Den fælles pensionsordning for apotekere m. fl. finansieres af apotekerfonden og forestås af en bestyrelse, bestående af en af indenrigsministeriet udpeget formand og 3 medlemmer indstillet af henholdsvis finansministeriet og apotekernes og provisorernes organisations. Ordningen administreres af sundhedsstyrelsen.

Apotekervæsenets pensionsordning bygger på det princip, at medlemmerne får alders-, svageligheds-, ægtefælle- og børnepension beregnet og reguleret efter regler svarende til statstjenestemandenes pensioner. Efter tjenstemandsreformen i 1969 blev principperne i tjenstemandspensionsloven af 18. juni 1969 overført til apotekervæsenets pensionsordning, jfr. lov nr. 232 af 27. maj 1970 om ændring af lov om apotekervæsenet. En hovedvirkning var, at den pensionsberettigedes betaling af egetbidrag blev ophævet, og der indbetales i dag kun bidrag fra sygehusejerne for de på sygehusapotekerne ansatte.

Der var pr. 1. februar 1981 1.599 aktive medlemmer, der i henhold til gældende apotekerlovs § 56 er optaget i ordningen og dermed opfylder betingelserne i lovens § 55 til ansættelsessted.

Af de aktive medlemmer var 1.252 beskæftiget på private apoteker og 105 på sygehusapoteker.

Den 1. februar 1981 var der 778 pensionister (+29 børnepensioner). Blandt pensionisterne var 434 egenpensioner og 344 enkepensioner.

Apotekerfonden udbetalte i 1981 ca. 56 mill. kr. i pensioner og understøttelser.

Apotekerne, hvis gennemsnitsindkomst ved medicintakstfastsættelsen tilsigtes at være lønnen i lønramme 37 plus et særligt tillæg på 10.970 kr., oppebærer pension beregnet i henhold til lønramme 34. Farmaceuter er overenskomstlønnede og oppebærer pension beregnet efter lønrammerne 16, 21, 29 og 31.

Apotekerfondens indtægtsgrundlag er apotekerafgiften, der beregnes som angivet i apotekerlovens kapitel VIII, og fonden kan ikke skaffe sig andre indtægter uden lovhjælp. Udgifterne – hvoraf pensionsudgifterne udgør hovedandelen – bestemmes udefra, d.v.s. de er påvirket af stigningerne i pris- og lønniveauet, af nettotilgangen af pensionister samt af ændringer i bl. a. tjenste-

mandspensionsloven og af dennes reguleringsystem.

Bortset fra apotekerne er de aktive medlemmer af pensionsordningen ansat i henhold til overenskomster mellem Dansk Farmaceutforening på den ene side og henholdsvis staten, Amtsrådsforeningen i Danmark og Danmarks Apotekerforening på den anden side. Det bemærkes, at en række farmaceuter, ansat i henhold til overenskomsterne med staten og Amtsrådsforeningen i Danmark, ikke er medlem af apotekerfondens ordning. Dette gælder f. eks. farmaceuter ansat på Statens Seruminstitut og sygehusenes centrallaboratorier. Disse farmaceuter er medlemmer af en af Dansk Farmaceutforening etableret pensionsordning, der fungerer på samme måde som pensionsordninger for en række andre personalegrupper, hvor der betales 5 pct. egetbidrag og 10 pct. arbejds giverbidrag. Da egetbidraget som nævnt nu er ophævet, medvirker dette til, at apotekerlovens ordning skaber uligheder mellem disse grupper og farmaceuter ansat i (rent) privat regie. Ordningen bidrager herved til at hindre en større smidighed og vekselvirkning i ansættelsen. Kombinationen af på den ene side overenskomstansættelse og -afsløning og på den anden side tjenstemandspension kendes i øvrigt ikke inden for andre områder.

Tjenstemandsbegrebet og den dertil hørende pensionsret er knyttet til en principielt fast og varig ansættelse i en bestemt stilling, og dette princip er kun opfyldt for indehavere af apotekerbevilling.

Det foreslås, at *ordningen med tjenstemandspension til overenskomstansatte farmaceuter ikke videreføres*. De farmaceuter, som indtil denne lovs ikrafttræden er optaget i ordningen, har i henhold til apotekerloven opnået et tilsagn om under visse betingelser at opnå en pension svarende til de til enhver tid gældende regler for statens tjenstemænd. Dette må anses for en ret, som ikke kan fratages dem, og forslaget indebærer derfor kun standsning af *nytilgangen*. I øvrigt henvises til betænkning nr. 725, side 146–152, hvor der nærmere er redegjort for pensionsordningen og for konsekvenserne af en lukning for nyttilgang.

Derimod bør der ikke, under hensyn til den fastere stilling, som apotekerne indtager i kraft af bevillingssystemet og den tilsigtede gennemsnitlige indkomst, ændres i reglerne for pensionering af disse. Lovforslaget indebærer således, at der i fremtiden lukkes for nyttilgang til apotekervæsenets pensionsordning for alle andre end indehavere af apotekerbevilling.

Apotekerfonden foreslås, jfr. de almindelige bemærkninger, ophævet ved lovens ikrafttræden